

EXPUNERE DE MOTIVE

La data de 2 decembrie 2004 Adunarea Generală ONU a adoptat prin rezoluția sa 59/38 Convenția Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale Statelor și ale bunurilor acestora. Textul final al Convenției a fost negociat în cadrul unui Comitet special, subsidiar Comisiei a VI-a a Adunării Generale a ONU, pe baza unui text prezentat de Comisia de drept internațional în 1991.

Convenția este rezultatul unui lung proces de negociere și constituie primul instrument juridic internațional de reglementare a problematicii imunităților de jurisdicție ale statelor și al bunurilor acestora. Ea prezintă, totodată, avantajul de a pune capăt adoptării de legi disparate de către state în materie, codifică practica deja existentă și constituie punctul de plecare al creării unui drept uniform în materia imunității statelor.

După adoptare, Convenția a fost deschisă spre semnare la data de 17 ianuarie 2005 și va fi rămâne deschisă în vederea semnării până la 17 ianuarie 2007, la sediul ONU din New York.

România a semnat Convenția cu prilejul participării președintelui României, domnul Traian Băsescu, la Summit-ul ONU de la New York din luna septembrie 2005.

Imunitățile de jurisdicție ale statelor reprezintă un domeniu sensibil al dreptului internațional, iar obținerea consensului membrilor ONU asupra unui instrument juridic internațional a reprezentat un progres semnificativ în direcția armonizării practicii statelor în acest domeniu.

Convenția stabilește în articolul 5 principiul imunității de jurisdicție a Statelor și a bunurilor acestora în fața instanțelor unui alt Stat. Acest principiu este nuanțat, Convenția interzicând Statelor să se prevaleze de o imunitate totală de jurisdicție. În acest sens, se realizează diferențierea între actele Statului, respectiv cele adoptate în

exercitarea prerogativelor de suveranitate statală, jure imperii, și cele private, jure gestionis, pe care Statul le realizează în calitate de actor privat. Astfel, sunt exceptate de la principiul general sus-menționat al imunității de jurisdicție, în anumite condiții, stabilite de Convenție, procedurile relative la tranzacțiile comerciale, contactele de muncă, proprietatea intelectuală și industrială etc. Convenția reține termenul de tranzacții comerciale, și nu de contracte comerciale, primul termen având o sferă mai largă de aplicare, ceea ce prezintă avantajul că poate fi considerat un termen exhaustiv.

Domeniul de aplicare al Convenției privește exclusiv procedurile civile împotriva statelor, fără să reglementeze și domeniul penal.

Conform prevederilor art.30 alin.1, Convenția va intra în vigoare în cea de a 30-a zi de la data depunerii pe lângă Secretarul general al ONU a celui de al 30-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare. Totodată, pentru fiecare Stat care va ratifica, accepta, aproba prezenta Convenție sau va adera la aceasta după depunerea celui de al 30-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, Convenția va intra în vigoare în cea de a 30 a zi care urmează datei depunerii, de către acest Stat, a respectivului instrument.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care vă rugăm să-l aprobați.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU - TĂRICEANU